

Fra: Christina Hilmarsen[christina@hilmarsen.no]
Sendt: 05.06.2024 19:58:59
Til: Post Innlandetfylke[post@innlandetfylke.no]
Tittel: Høring skolestruktur i Innlandet

Denne eposten er sendt fra en person utenfor organisasjonen. Ikke klikk på lenker eller åpne vedlegg før du er sikker på hvem avsender er og at innholdet er trygt.

Høringsinnspill vedr. skolestrukturen i Innlandet.

Som mor til tre i alder der videregående skole er dagsaktuelt, klarer jeg ikke å holde stille når det nok en gang foreslås å legge ned tilbud om linjer rettet mot elever med interesser. Konkret er musikklinja ved Nord Østerdal Videregående Skole truet nok en gang. I tidligere runder har fylkeskommunen pekt på lave søkertall. Dette er definitivt snudd, og musikklinja opplever oversøking for høsten 2024. Fra informasjonsmøter rettet mot foreldre til ungdommer som snart skal velge retning, har det vært entydig at de mindre linjene opplever stadig økt pågang, mens studiespesialisering har nedgang.

Nasjonalt pekes det på frafall og viktigheten av å fullføre videregående opplæring. Da må det være rom for å være annerledes. Rom for å ha interesser ut over faglitteraturen. Rom for å brenne for noe.

La det ikke være tvil om at musikklinja bidrar til lokalt kulturliv. For skolekorpene er det gull verd at musikanter på videregående kan bo så nær at de kan fortsette. Dette er forbildene for de yngste. Voksenkorpene er avhengig av at denne aldersgruppen vil være med i overgangen fra ung til voksen. Teateroppsetninger, konserter, styring av lyd- og lys i kulturhus og ved arrangementer, deltakelse i arrangementer av ulik størrelse i hele regionen, disse elevene gir tilbake til lokalsamfunnet gjennom hele skolegangen og med at de kan mer, bidrar de mer.

Mine ungdommer har sterke interesser innen kultur og idrett, og sjøl er jeg engasjert medvirker i lokalt kultur- og idrettsliv. Nei, jeg jobber ikke innen kultur eller idrett. Jeg har en lang og tung utdanning bak meg og jobber i forvaltningen. Jeg forventer eller krever ikke av mine ungdommer at de ved valg av videregående skole og linje skal ha bestemt seg for å bli idrettsutøver eller musiker. Meg bekjent blir ikke alle som går TIP industriarbeidere, alle som går byggfag blir ikke tømrere, og ikke alle som går studiespesialisering blir akademikere. Og heldigvis for det.

Fylkeskommunen viser til at tilbudet ved de videregående skolene må tilpasses lokalt næringsliv. Jeg vil advare mot å fokusere for ensidig på til enhver tid nåværende behov i lokalt næringsliv. Næringslivet og arbeidslivet i stort trenger folk som engasjerer seg, som trives med det de gjør, som kan samarbeide om å oppnå noe, som finner løsninger, som kan få til endring, som ikke tenker akkurat de samme tanker som enhver annen. Er jeg i posisjon til å ansette så ville jeg se positivt på å finne kandidater i søknadsbunken som har gjort litt utradisjonelle valg. Som har fulgt interessene sine. Som har gjort seg erfaringer og prøvd flere sider av seg sjøl. Sjøl om de kan ha endt opp som søker til jobb i helt annen bransje enn linjevalget fra videregående, så viser slike valg et mot, engasjement og

interesse for noe som jeg mener er en verdi å få inn på enhver arbeidsplass og arbeidsmiljø.

Jeg ber fylkeskommunen åpne øynene for at mindre linjer, disse som kanskje er litt dyrere å drifte enn studiespesialisering, at de bidrar med en merverdi ut over det vanlige både her og nå og fremover. Er man virkelig nødt til å kutt i tilbud, så begrensn plasser på studiespesialisering og la flere få mulighet til å ta litt mer vågale valg. Du kan oppnå studiespesialisering fra nær sagt alle utgangspunkt/valg av linjer. Interessen og engasjementet som samfunnet virkelig trenger derimot, komme rikke av seg selv.

Våg å satse på ungdommen. La de mindre linjene leve. La ungdommen få velge. Ikke rør musikklinja.

Med hilsen

Christina Hilmarsen

Mor, glad amatørmusikant, nabokjærring, dugnadskjærring, høyt utdanna akademiker

Sendt fra min iPad